

SUKUSEURA SLÄKTFÖRENINGEN WEGELIUS

TIEDOTUSLEHTI 52 INFOBLADET

Kesäkuu
2011

DOLLY IN MEMORIAM

Diplomiekonomi, sukuseura Wegeliuksen kunniajäsen, pitkäaikaisin hallituksen jäsen ja rahastonhoitaja Dolly Myréeen kuoli 14. joulukuuta 2010 Espoossa 72 vuotiaana. Hän oli syntynyt Helsingissä 20. maaliskuuta 1938.

Hän kävi koulunsa Kulosaareissa ja kirjoitti ylioppilaaksi Kulosaaren ruotsalaisesta yhteiskoulusta 1956. Opinnot jatkuivat heti Hankenissa, Svenska handelshögskolanissa, mistä Dolly Myréeen valmistui diplomiekonomiksi 1959.

Työelämä käynnistyi sihteerinä Oy Scienta Ab:ssä 1959-60 ja Suomen Kaapelitehdas Oy:ssä 1960-61. Varsinaisen elämäntyönsä hän teki Oy Kodaprint Ab:ssä, ensin konttoripäällikkönä 1961-71 ja sitten yhtiön toimitusjohtajana isänsä Nils Korimon jälkeen 1971-91.

Dolly Myréeenin tarmokas toimeliaisuus ja ulospäin suuntautunut huumorintajuinen luonteensa toi hänelle luottamustoimia jo opiskeluaikoina; hän toimi Hankenin oppilaskunnan pääemäntänä. Ansiokkaan emännyyden päätyttyä hänelle myönnettiin oppilaskunnan (SHS) hopeinen ansiomerkki. Ekonomföreningen Niord:in hallituksen jäsen hän oli 1967-69 ja Tapiolan Teollisuustalo Oy:n hallituksen jäsen 1982-90. Hän toimi myös aktiivisesti taloyhtiönsä hallituksissa ja mökkipaikkakuntansa tienhoitokunnan hallituksessa Lohjalla

Opiskelutovereista Hankenilta ja työelämässä syntyneistä ihmiskontakteista muodostui Dollylle melkoinen verkosto elinikäisiä ystävyyssuhteita, joita vaalittiin säännöllisin tapaamisin. Puolin ja toisin

Dolly Nina Jeanette, MYRÉEN
(s. Korimo)
20.03.1938 – 14.12.2010

kannettiin huolta ja annettiin apua tarvittaessa. Harrastuksista tärkeimmät olivat mökkielämä ja valokuvaus, mille olikin laajalti käyttöä niin perheen parissa kuin vilkkaan seuraelämän puitteissa. Kamera oli aina siellä, missä Dollykin. Sukuseura Wegeliusta Dolly Myréeen oli perustamassa 14. helmikuuta 1976 ja hänet valittiin seuran hallitukseen 1978, missä luottamustoimessa hän olikin poismenoonsa asti. Dolly oli myös pitkäaikainen ja tarkka seuran taloudenhoitaja sekä kuului vuodesta 1979 ilmestyneen tiedotuslehden toimi-

tuskuntaan yhdessä mm. Sirkka Valvanteen ja Ville Wegeliuksen kanssa. Ansiostakin hänet kutsuttiin sukuseuran kunniajäseneksi vuoden 2003 sukkokokouksessa.

Yhteiset kymmenen hallitusvuotta sukuseurassa tekivät allekirjoittaneelle selväksi Dolly Myréeenin merkityksen Wegelius sukuseuran toiminnalle. Taloudenpidon ohessa hän toimi eräänlaisena taitavana puskurina erimielisyyksien ilmetessä. Vaikeiden asioiden ratkaisemisen jumiutuessa Dolly usein esitti analyttisen arvion tilanteesta ja selkeän ehdotuksensa, joka useimmiten hyväksyttiin helpottuneina sellaisenaan. Hän myös emännöi kodikkaasti lukemattomia hallituksen kokouksia kotonaan Elsankujalla Espoon Matinkylässä.

Äskettäin edesmennyt Ville Wegelius, sukukirjojen ja tiedotuslehtien tekijä sekä monivuotinen seuran puheenjohtaja, kertoi usein ihmettelevänsä, mihin hän joutuisi työpulmiensa kanssa, ellei voisi aina tarvittaessa soittaa tai käydä Dollyn luona keskustelemassa, sekä kysymässä neuvoa ja mielipiteitä ongelmiin. Samoin hoituvat tekstien ruotsinnokset luonnikkaasti. Täsmälleen samaa voin sanoa näiden rivien kirjoittajana painiessani muutaman vuoden tiedotuslehtien kanssa.

Perhe oli Dolly Myréeenille kaikki kaikessa ja aina etusijalla. Äidin rooli vielä korostui 1966 tapahtuneen avioeron jälkeen. Hän oli esimerkillinen niin äitinä tyttärelleen kuin isoäitinä, mummuna, neljälle tyttären tyttärelleen. Lähes päivittäin joku tai useampikin nuorista tuli koulun jälkeen

Sukukokous Hämeenlinnassa 10.9.2011

Käynti hautakappelissa, lounas Pelkolan kartanossa, kokous Hämeen linnassa, jossa tutustutaan myös linnan historiaan. Ennakoilmoittautumiset

suku.wegelius@netti.fi. Merkitse kalenteriisi, ohjelma postitetaan elokuussa!

Elsankujalle ja sinne sai tulla sairastamaankin. Eikä hänen huolenpitonsa ja lämpönsä rajoittunut pelkästään lähipiiriin; kaikkien kaverit olivat myös aina tervetulleita hänen kotiinsa, jossa nuorten murheitakin osattiin lievittää laajalla elämänviisaudella.

Mökkielämä Lohjan Lehmijärvellä kukoisti perheen kesäisenä päämajana senkin takia, että nuori polvi viihtyi siellä pienestä pitäen. Kesäpaikan osti isä Nils 1967 sen jälkeen, kun edellinen huvila Porkkalan Björkudden oli myyty. Hyvät suhteet nykyisiin kolmeen mökkinaapuriin olivat myös itsestäänselvyys: apua ja huolenpitoa annettiin ja sitä myös saatiin pyyteettömästi.

Kaiken kaikkiaan, Dolly oli avarakatseinen elämänmyönteinen _terapeutti_ ikään ja sukupuoleen katsomatta ja yli sukupolvien.

Heikki Wegelius Dolly Myréenin hallituskumppani sukuseurassa 1994-2003 Dolly Nina Jeanette, MYRÉEN (s. Korimo) 20.03.1938 – 14.12.2010

Diplomekonom, mångsysslaren och hedersmedlemmen i Wegelius Släktföreningen r.f. Dolly Myréen dog den 14 December 2010 i Esbo 72 år gammal. Hon var född i Helsingfors den 20 Mars 1938.

Student 1956 från Brändö svenska samskola. Diplomekonom 1959, Svenska Handelshögskola.

Sekreterare vid Scienta Ab 1959-60. Finska Kabelfabriken 1960-61. Kontorschef i Kodaprint Ab

1961-71 och VD 1971-91.

Förtroendeuppdrag:

Sv.Handelshögskolas studentkårs

huvudhusmor, Ekonomföreningen Niords styrelsemedlem 1967-69, Tapiola Industri Oy:s

styrelsemedlem 1982-90. Släktföreningen Wegelius styrelsemedlem från 1984, hedersmedlem och kassör.

SHS silvermärke. Dollys hobby var fotografering och stugliv.

Släktföreningen Wegelius hedersmedlem, styrelsemedlem och kassör Dollys hem på Elsasgränden 2 H 68, i Esbo blev ett hem också för Wegelius släktförenings styrelse från 2005-09. Dollys glada väsen skapade en gemytlig stämning. Att utse en efterträdare för Dolly som mångårig kassör inom släktföreningen åtog sig Lotta Wegelius detta ansvarsfyllda värv. Lotta ville hedra Dollys insats som kassör genom att ge sin dotter namnet Elsa.

Keijo Wegelius

Mångårig styrelsemedlem

Palautetta lukijalta

Arvoisat Wegelius-suvun edustajat,

tiedotuslehdessänne nro 51 käsiteltiin Uppalan talon historiaa ja myös isoisääni Jussi Talaa yhtenä talon isännistä. Olen Jussin tytärenpoika, ja haluan oikaista lehdessä esitetyn väitteen. Teksti päättyy hänen osaltaan mainintaan, jonka mukaan isoisäni olisi ollut Lapuan liikkeen johtohahmo. Tämä oli meille jälkeläisille hämmäntävä ja osin järkyttäväkin väite. Meillä kenelläkään ei ollut tietoa tällaisesta. Olivathan isovanhempani aina alleviivanneet laillisuuden merkitystä, vaikka toki ajankuvaan Seinäjoella kuuluikin vahva sympatia mm. suojeluskuntien ja myös IKL:n toimintaa kohtaan Uppalan yläkerran luttien seinäpaperina esiintyi Ilkkaa huomattavasti enemmän Ajan suunta ja Lakeus -lehtiä. Mutta Mäntsälään ei menty, kun Ukko-Pekka sanoி sanansa.

Väitettä Lapuanliikkeen johtamisesta tulee jo lähtökohtaisesti tarkastella kriittisesti sen vuoksi, että Jussi Tala oli syntynyt vuonna 1904 Näin ollen olisiko ollut mitenkään kuviteltavissa, että pääosin 1880-luvulla syntyneeseen ikäluokkaan kuulunut Kosolan kabinetti olisi hyväksynyt jäsenekseen hieman päälle parikymppisen körttiläistäustaisen talollisenpojan?

En ole asiaa ehtinyt lähdemateriaaleista selvittää, mutta mitä ilmeisimmin kyseessä on isoisäni täyskaima, Jalasjärvellä vaikuttanut Juho Jaakko Tala, alkuperäiseltä nimeltään Johan Jacob Lund, josta muistan isoisäni käyttäneen nimitystä "Lunti-Tala". Tämä Juho Tala toimi aktiivisesti mm. paikallisen suojeluskunnan johdossa. Hänestäkään ei lienee mainintoja liikkeen yhteydessä sen radikalisoitua.

Onsangen hämmäntävää, että Uppalaan pyritään liittämään sellaistaikin, mikä ei lainkaan kuulu talon historiaan. En pidä kovin esimerkiksi kovin relevanttina arvioida, kuinka moninkertaisia uppalaisia olisimme kovin kaukaa kiertäen; joka tapauksessa 1800-luvulla oli kyse siitä, että talo vaihtoi omistajaa Björkqvist-Koivusalon suvulle. Tämä ei estänyt myöhempää yhteydenpitoa ja yhteistyötä - muistan lapsuudestani A.Aijal Uppalan vierailut ja pitkät innostuneet keskustelut isoisäni kanssa, samoin Tankred ja Ville Wegeliuksen, joiden kanssa järjesteltiin toista Uppalassa pidettyä Wegeliusten sukukokousta. Tämä yhteistyö loi innostuksen myös Björkqvist-Koivusalon suvun kokoontumisille ja sukukirjan kirjoittamiselle.

Uppalan talon säilyttäminen ja muuntaminen yleisökäyttöön on arvokas kulttuuriteko. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että Uppalan Kartano on valinnut myyntistrategiakseen varsin juhlallisen kartanohistorian luomisen monine myytteineen. Kyseessä ei kuitenkaan ole ollut mikään kartano, (itse asiassa isoisäni kielenkäytössä kartano viittasi pihapiiriin, 'markkiin' talon ympärillä) vaan itsellinen talonpoikaistalo, kahden suvun ja paikkakunnan historiassa merkittävä paikka. Olisi toivottavaa, että näistä aineksista löytyisi myös aitoa paikallishistoriaa välitettäväksi paikkakuntalaisille. Toivottavasti Wegelius-sukuseura voi osaltaan tukea tätä pyrkimystä.

Ystävällisin terveisin

Timo Tulisalo

kauppatieteiden maisteri, pastori

Helsinki

Pääkirjoitus

Hyvä sukulainen,
on vierähtänyt noin vuosi, siitä, kun tämä sukulehti viimeksi ilmestyi. Lehteä on toimitettu jo useita kuukausia toimitusneuvoston (lue: sukuseuran hallituksen) voimin. Pahoittelemme, että on tämän lehden aikaansaanti on kestänyt, muttemme ole löytäneet ketään henkilöä, joka ottaisi tämän julkaisun hoidettavakseen. Hallitus tervehtisi ilolla häntä, joka haluaisi ottaa päätoimittajan tehtävän. Valmiita juttuja useampiin lehtiin on jo tallessa !

Tämäkin lehti on tosi värikäs, mikä viestii omalta osaltaan, että suvussamme tapahtuu ja on tapahtunut mielenkiintoisia, iloisia ja luonnollisesti ikäviäkin asioita.

Lehdessämme on tälläkin kertaa toisaalla surullinen tarina, sukumme kantaviin voimiin vuosikymmeniä kuulunut ja meitä aina ilolla yhdistänyt ja hyvin hoitanut Dolly Myree'n on kuollut. That's life, thank's a lot Dolly !

Toimintamme ja sääntöjen kannalta nyt syyskuussa, lauantaina 10.9, tapahtuu taas merkittävä tapaaminen; on Wegelius sukukokouksen aika, tälläkertaa tapaamme Hämeenlinnassa. Lehdessä aiheesta ykstyiskohtaisempaa tietoa.

Nykyhallitus toivoo, että erovuorossa olevien jäsenten tilalle löytyy uusin ideoin ja voimin innostuneita.

Linjaerimielisyyksiä, vrt touko-kesäkuun vaihteessa olevat tasavallan hallitusneuvottelut, ei sukuseuran hallituksessa ole esiintynyt, keskustelut ovat olleet kannustavia ja uusiin ideoihin ja toimintamuotoihin on suhtauduttu avoimesti.

Hallitus tarvitsee uusiutumista, rotaatiota, uusia nuoria ja ikääntyneitä. Uudet suvun tapaamismuodot virallisten kokousten ohella, ikääntyneiden nettisivujen päivittäminen ja sukututkimuksen jatkaminen ovat tulevien vuosien tsemppaamisalueita.

Tule Sinä mukaan jatkamaan arvokasta työtä uusin ideoin !

Släktföreningens verksamhetsberättelse för åren 2007 och 2008

Släktföreningens verksamhet har fortsatt enligt tidigare reformer. Styrelsen har sammanträtt 5 gånger år 2007 och 4 gånger år 2008. Släktmötet hölls år 2007 i Helsingfors på Restaurang Pianissimo - som ägs av Merja och Harry Wegelius.

I tur att avgå var styrelsemedlemmarna Kristiina Laurila, Matti Sippola, Juhani Uppala, Keijo Wegelius, Lotta Wegelius och Pirkko Wegelius; av vilka Keijo Wegelius och Pirkko Wegelius hade av sagt sig återval. I stället för de avgående medlemmarna invaldes som nyamedlemmar Tellervo Leinonen från Esbo och Hellevi Arjava från Helsingfors. De övriga i tur att avgå återvaldes och Gunilla Jansson, Dolly Myréeen, Raimo Rantanen Satu Tuunanen, Petri Wegelius och Patrik Wegelius fortsatte i styrelsen.

Ca 70 personer deltog i mötet. Festtalet "Suvut ja sukututkimus tänään" hölls av minister Jaakko Numminen. Marjukka Andersson och Mikko Perkoila underhöll mötesdeltagarna med musik. År 2008 publicerade släktföreningen Hellevi Arjajas släktboks tilläggsdel om Jakob Wegelius (d.1861) döttrars efterkommande. Boken innehåller släkttavlor och släktkrönikor. Boken förmedlas av Suomen Tutkimusseura och Tibo Trading Oy. Infotidningen utkom en gång och för den svarade Heikki Wegelius.

Släktföreningens verksamhetsplan för åren 2009 och 2010

Informationstidningen

Under de följande verksamhetsåren fortsätter utgivandet av info-tidningen. Den utgör släktföreningens viktigaste kontakt- och informationskanal. Tidningens innehåll och lay-out utvecklas hela tiden, med flerfärgstryck och ökat sidantal. Styrelsen uppmanar spec. de yngre medlemmarna att berätta om sina arbeten, studier och ev. utrikes/studie-resor! Infotidningen saknar för tillfället redaktör och styrelsen söker bland medlemmarna en sådan. Under tiden så samlar styrelsen in material till tidningen och ger ut den. Även släktföreningens internet-sida utvecklas hela tiden.

Aktivering av medlemskåren

År 2010 ordnas nästa släkthemöte som skall ha en anknytning till släkten eller vara ett besök på en plats som härrör sig till släkten. Förslag till plats/ämne emottas gärna av styrelsen.

Släktforskningen

Styrelsen väntar sig att medlemmarna informerar om sina egna personalia och dess ev. ändringar. Om möjligt kommer dessa uppgifter att ges ut i tryckt form. Nationalarkivet (Kansallisarkisto) som har det mesta av släktföreningens material är tillgängligt för alla föreningens medlemmar.

Hellevi Arjava,

Merkillinen isoisä ja muita kertomuksia Wegeliuksista ja Swaneista.

Maalahden tohtorin tyttärien sukukirja on poikunut uuden teoksen **Merkillinen isoisä ja muita kertomuksia Wegeliuksista ja Swaneista**. (Tammi 2010)

Sen keskushenkilö on Jakob Wegelius (1779–1861), “Malax-prosten”, kolminkertainen tohtori ja “Döbelnin lääkäri”. Hänen ympärilleen alkoi kiertyä tarinoita jo hänen eläessään – ja varsinkin hänen kuoltuaan. Hän näet osui elämään Pohjanmaalla aikana, jolloin siellä käytiin kahta sotaa ja herätysliikkeet etsivät elintilaa kirkon piirissä ja kansan keskuudessa.

Mutta teos ei rajoitu vain pappi Jakobiin. Wegeliukset, Swanit, Schroderukset, von Essenit, Stenbäckit, Runebergit, von Numersit jne. muodostivat tiiviin verkoston, jonka kautta aukeaa ikkunoita ajan säätyläisten elämänpäähän ja sen aatteisiin, arvoihin ja asenteisiin sekä yhteiskunnan muuttumiseen Jakob Wegeliuksen lasten ja lastenlasten aikana.

Kirja perustuu runsaaseen dokumenttiaineistoon, josta on käynyt ilmi, kuinka suullisina kerrotut tarinat ovat sukupolvien vaihtuessa värityneet ja väliin sekoittuneet muihin kertomuksiin..

Runsaan kuvituksen mukana on mahdollisuus seurata myös valokuvauksen etenemistä Suomessa aina varhaisesta dagerrotypista ja ensimmäisistä paperikuvista perhealbumien visiittikortteihin ja jäykkiin asetelmiin.

Kirjaa on saatavana kirjakaupoista.

Hellevi Arjavan (os. Manninen) viimeisin teos on Wegelius -suvun historiaan liittyvä “Merkillinen isoisä - ja muita kertomuksia Wegeliuksista ja Swaneista” (2010). Hellevi on Anni Swanin ja Otto Mannisen pojantytär. Kirjailijan ja eläkkeellä olevan äidinkielenopettajan aiempaa tuotantoa on mm. Kiltti tyttö Katajanokalta (1999 Tammi), Juuret Rasikankaalla (2001 Suomalaisen kirjallisuuden seura, SKS), Minne pääsi kiltti tyttö (2002 T), Alpiini ja Otteljaana: Kangasniemeläisten etunimet 1684-1899 (2005 SKS) ja Swanin tytöt (2007 T).

Hellevi Arjava,

Uuden vuosituhannen apuvälineitä sukututkijalle

1900-luvun alkupuolen sukututkija joutui kiertämään seurakunnissa tutkimassa alkuperäisiä kirkonkirjoja ja lukemaan sanomalehtiä sivu sivulta. Vuosisadan loppupuolella riitti jo se, että kiersi mikrofilmirullan arkistossa katselulaitteeseen, ja vielä helpommin, käytti mikrokortteja.

Toki nämä tavat ovat edelleenkin käytettävissä, mutta nyt voi myös istua kotikoneen ääressä ja kaivella netistä esiin mitä moninaisimpia tietoja.

Ensiksikin työn voi tehdä tarkoitusta varten suunnitellulla ohjelmalla, johon tietoja voi työntää sisään sitä mukaa, kun niitä on löytyy, ja lopuksi toisesta päästä tulee valmiiksi numeroidut listat sukua haaroittain.

Esittelen nyt niitä keinoja ja apuvälineitä, joiden avulla olen onnistunut löytämään tietoja vielä paljon enemmän kuin sukukirjaan tarvittiin ja kuin osasin etsiäkään.

Internet on loistava apuneuvo. On vain oltava hyvin varovainen, sillä joukossa voi olla kiertäviä virhetietoja ja suuria puutteita. Sukututkijan parhaita ystäviä on **HisKi**, joka on kyllä kaksiteräinen miekka. Siihen on koottu säilyneiden kirkonarkistojen kastettujen ja vihittyjen ja kuolleiden luetteloja niin, että kun kirjoittaa hakuohjelmaan etsimänsä nimen, se etsii vaikka koko Suomen alueelta kaikki sennimiset. Työ on ikävä kyllä vielä kesken eikä kata kaikkia seurakuntia ja osittain loppuu

vuoteen 1850 ja kaikki tiedot on kyllä tarkistettava, mutta tarkistuksenkin voi osaksi tehdä netissä, sillä myös rippikirjoja on tuotu sinne.

Koska ennen aikaan etunimiä oli käytettävissä paljon vähemmän, samannimisiä henkilöitä saattaa olla vaikka satoja, ja oma taitolajinsa on sitten poimia joukosta juuri oikea Matti Matinpöytä tai Riitta Kustaan-tytär – mutta sehän ei ole säätyläissukujen ongelma..

Kerron esimerkin mieheni suvusta. Hänen isoäitinsä oli perimätiedon mukaan kotoisin Enonkoskelta, jonka kirjat olivat palaneet. Parikymmentä vuotta oli etsitty johtolokkoja, mutta turhaan. Erästä ihan muun suvun sukukirjasta oli löytynyt isoäidin äidin nimi,

Katri Kuronen. Sitten tuli avuksi HisKi. Kirjoitin hakusanaksi Katri Kuronen ja alueeksi koko Suomen, ja kohta löytyi: hän olikin kotoisin Enosta ja sitä kautta vyyhti purkautui: löytyi koko laaja suku Pohjois-Karjalasta aina isonvihan aikaan asti. HisKin osoite <http://hiski.genealogia.fi/hiski?fi>

Sukuhistoriallisen yhdistyksen sivuilta löytää rippikirjoja, sotilasluetteloita, oikeusasiakirjoja, joista osa kaikille avoimia, osa jäsenmaksun maksaneille, osoite: http://www.sukuhistoria.fi/sshy/sivut/kansallisarkiston/digitalisointihanke:kirkonkirjoja_henkikirjoja_ym. <http://digi.narc.fi/digi/>

Mormonit kustansivat sodan jälkeen kaikkien maailman seurakuntien vanhojen kirkonkirjojen syntyneiden ja kuolleiden luetteloiden puhtaaksikirjoituksen sekä mikrofilmit niistä. Mutta näihin luetteloihin on pujahtanut runsaasti virheitä, koska vanhojen käsialojen lukeminen ei ole aivan helppoa. Nyt nämä **Mormonien tiedostot** on löydettävissä netin hakuohjelmalla, mutta virheitä niissä on edelleenkin tarkistettava (http://www.familysearch.org/eng/search/frameset_search.asp).

Hyvä esimerkki virheiden esiintymisestä on seuraava: Maalahden tohtorin keskimmäisen pojan Alarik Wegeliuksen vaimo oli tullut Ruotsista. Tällä oli tytär, josta mormonien tiedostossa väitettiin, että hän olisi ollut Alarikin tytär, jolloin isä olisi ollut 15-vuotias! Onneksi löytyi sitten toinenkin isä, vaimon edellinen aviomies, mutta jotakin hämääriä asiassa edelleen on, sillä jopa mormoneiltakin löytyi kahden isän lisäksi kaksi syntymäaikaa ja kaksi syntymämaata, mutta sentään vain yksi nimi ja yksi äiti. Onneksi muuta kautta sain riittävästi luotettavaa tietoa.

Googlen avulla löytää monien eri sukujen tiedostoja ja henkilöluetteloja. Koska Wegelius-suku on vanha pappissuku, pelkästään kirjoittamalla Googleen etsittävän henkilön nimen voi löytää mielenkiintoisia kertomuksia myös kaukaisilta ajoilta. Esimerkiksi voin ottaa esiäitini Susanna Magdalena Bohmin, jonka kolme lasta oli naimisissa Wegelius-sukuisen kanssa. Hänestä löytyi tarina, että 1808-09 sodan aikana tämä papinrouva Siikajoen pappilassa antoi korvapuustin venäläiselle sotapäällikölle Kulneville, samalle, josta Runeberg kirjoitti Värikki Stoolissa. En ollut koskaan ennen tapauksesta kuullut, mutta kohta näin silmiäni edessä urhean papinrouvan, jota ei niin vain lääpitty.

Netin avulla voi selvittää myös myöhäisempiä kadonneita sukulaisia. Kirjoitin Googleen erään Petterssonin

haaran henkilön nimen. Jos nimi on Pettersson, on tietenkin olematon todennäköisyys, että vastaan tulee oikea henkilö, mutta jos tietää etunimen Sten-Harald, mahdollisuudet ovat huomattavasti suuremmat. Niin tein eräänä sunnuntai-aamuna, ja sieltä hän löytyi: Halmstadin teknillisen koulun opettaja, jolla oli sähköpostiosoite. Kirjoitin lyhyen viestin, jossa kysyin, onko hänen äitinsä nimi Greta-Lisa ja muutaman tunnin sisällä sain vastauksen "Jo då". □

Netin avulla löysin mm. herkullisen sivuston Nykarlebyvyyer, jossa oli runsaasti ensikäden tietoja apteekkari Svahnin suvusta, josta en ennestään tuntenut muita kuin suoranaisten esi-isieni nimet. Sen avulla löysin myös Zachris Topeliuksen päiväkirjan, jossa Swaneista oli pitkät jutut.

Sitten on **Historiallinen Sanomalehtikirjasto**, johon on digitoituna kaikki Suomen sanomalehdet 1800-luvun loppuun ja vielä vähän uudempiakin. Se on varsinainen, joskin kärsivällisyyttä kysyvää aarreaitta.

Esimerkki ihan pienestä tiedosta, jonka tätä kautta löysin, liittyy kahden serkuksen Lydia Bergrothin ja Jenny Wegeliuksen matkaan promootioon Helsinkiin 1869. Parista kirjeestä tiesin, että seurueessa oli seitsemän jäsentä, joista muuten yksi oli Kauhavan ruma vallesmanni Hägglund. Yhden nimen, varatuomari Sereniuksen, tietoja ei löytynyt mistään matrikkelistä tai muusta tietolähteestä. Onnellisen sattuman kautta se selvisi. Kun jatkuvasti kirjoittelin hakusanaksi sukulaisten nimiä, kirjoitin kerran Lydia Bergroth. Ennen vanhaan oli tapana lehdistä kertoa, keitä oli asettunut jonkin paikkakunnan hotelliin ja niinpä seurueemme oli yöpynyt Hämeenlinnassa ja siitä joukosta löytyi oikea nimi Sterenius ja sitten hän jo löytyi muualtakin.

Sanomalehdistä löytyy myös nekrologeja ja oikeusjuttuja. Väyriin kirkkoherraa Birger Wegeliusta syytettiin siitä, että hän olisi antanut väärän todistuksen eräästä sotaväkeen kutsutusta, että hän olisi perheen ainoa poika, ja siitä kärsimään joutunut jonossa seuraava nosti kanteen. Loppujen lopuksi Birger pääsi kuiville. Lehdestä kerrottiin myös, että innokkaana maanviljelyksen edistäjänä hän oli ottanut hoitaakseen ulkomailta tuotettuja kokeilusikoja.

<http://www.kansalliskirjasto.fi/kokoelmat/japalvelut/digitaalisetkokoelmat/historiallinensanomalehtikirjasto17711890.html>

Helsingin yliopiston ylioppilasmatrikelissa on Turun Akatemian ajoista 1850-luvulle tiedot kaikista opiskelijoista, myös kesken jättäneistä. Koska kysymyksessä on pappissuku, tästä luettelosta löytyy suuri

joukko sukulaisia. Seuraavista 50 vuodesta on myös netissä matrikkeli, mutta heistä on paljon niukemmat tiedot. Toisaalta nuoremmista on sitten tietoja muuallakin.

<http://www.helsinki.fi/ylioppilasmatrikkeli/hakulomake.php>

<http://www.helsinki.fi/ylioppilasmatrikkeli/1853-1899/hakulomake.php>

Tellervo Leinonen, DNA-tutkimus

Viimevuosina sukuseurat eri puolilla Suomea ovat teettäneet dna-tutkimuksia isä ja äitilinjostaan. Tulokset ovat olleet mielenkiintoisia joko vahvistaen jo löydettyä sukulaisuutta ja jopa päinvastoin. Luultu sukulaisuus onkin virhe joko tutkimuksessa tai sitten on isä ollut jossain vaiheessa joku muu kun kirkonkirjoissa lukee.

Nyt Wegeliuksenkin isälinja on työn alla, Kiitos Lotta Wegeliuksen. Vastauksia ei vielä olekätettävissä, muttapikapuoliin on. Oletus on että, Lotta kuuluu Haploryhmää I1 ja erityiseen pohjalaistyyppiin. Äitilinjat ovat mielenkiintoisia Wegelius suvussa, sillä niiden jakautuminen sukukirjan, mukaan on aika laaja ja saattaa sisältää harvinaisia löytöjä.

Tutkimuksen voi tilata netistä osoitteella: Family Tree DNA. Ohjelma neuvoo selkeästi eteenpäin. Isälinjasta kannattaa otattaa ainakin 67 markkerin tutkimus tai uudempi 111 markkerin tutkimus. Äitilinjasta taas kannattaa ottaa mtDnaPlustai sitten mtFull Sequence. Tarjolla on myös Family Finder tutkimuksia jotka ovat (geneettisiä) serkusvertailuja. Itse olen viettänyt paljon aikaa näillä sivuilla ja kokenut sen todella mielenkiintoisena. Hintatasot liikkuvat 99,00 dollarista 837 dollariin riippuen tilauksen ajasta. Vastaukset tulevat noin 5 viikon sisällä omaan =lähettäjän sähköpostiin. Mukavia tutkimushetkiä tulevalle kesälle!

Hellevi Arjava

Alajärven keskikoulun ensimmäinen rehtori

Heikki Koskela on julkaissut nettibloggissaan sukutarinoita. Seuraava anekdootti on *Erkki Mäkelän* muistiinkirjoittama kokemus kouluvuosiltaan keskikouluajoilta. Se on samalla hyvä analyysi Alajärven keskikoulun ensimmäisestä rehtorista ja hänen ominaispiirteistään. Ne julkaistaan tässä asianomaisella luvalla.

“Alajärven keskikoulun ensimmäinen rehtori, tohtori **Heikki Wegelius**, käytti tehokkaita rangaistus- ja kasvatusmenetelmiä. Minut hän yllätti kerran tunnin alussa pääpukarina tappelusta, jossa aseena olivat kirjat.

– Vaimoni ja minä olisimme iloisia, jos herra Mäkelä tulisi tänä iltana luoksemme teelle. Sopsisiko kello 18, kysyi rehtori tappelun laannuttua.

Sovittuna aikana rehtori parhaisiinsa pukeutuneena odotteli Käthe-rouvansa kanssa polvet tutisten kutsuille saapuvaa koululaista.

– Millä kielellä keskustelisimme? Vaimoni puhisi mieluiten saksaa, esitteli erittäin kielitaitoinen rehtori.

Kainosti sain sanotuksi, että suomi taisi sujua parhaiten. Tee juotiin ja rehtori kertoi laajasti matkoihinsa liittyneitä tarinoita ja esitteli matkamuuksineitaan. Kun minä pitkän piinan jälkeen uskalsin esittää, että olisi lähdekö, rehtori kiitteli miellyttävästi tehetkestä.

– Juomme ehkä vielä joskus toistekin tee-

tä yhdessä, jos herra Mäkelälle sopii, hyvästeli rehtori.

Sen verran täytyi elää tämän jälkeen siipiään myöten, ettei teelle tarvinnut mennä.”

Heikki Wegelius oli syntynyt Kokkolassa 8.4.1879. Hän lähti ylioppilaaksitulon jälkeen opiskelemaan kemiaa ja kävi saamassa lisäopetusta Tukholmassa ja Heidelbergissä ja valmistui maisteriksi 1907. Sitteen alkoi hänen elämässään poikkeuksellisen levoton aikakausi, jonka aikana hän muutti työpaikkaa ainakin 11 kertaa. Viimeinen työpaikka oli Alajärvellä. Hän oli jo siirtynyt eläkkeelle, kun hänet valittiin aloittamaan keskikoulua vuonna 1946, jolloin keskikoulu sai aloitusluvan.

Vielä jo varsin vanhana miehenä hän suoritti tohtorin tutkinnon Heidelbergissä 1943. Varmasti kielitaidon kehitykseen oli myös vaikuttamassa avioliitto saksakielisen puolison **Katarina Sara Ida von Raupachin** (aatelinen suku) kanssa. Katarina oli hänen toinen puolisonsa. Ensimmäisen puolison nimi oli **Edla Maria Cajanus**. Kaikki Heikki Wegeliuksen lapset syntyivät ensimmäisestä avioliitosta. Toinen avioliitto oli lapseton mutta he ottivat kasvattilapsia sekä Saksasta että Suomesta.

Erkki Mäkelä jatkaa kirjoituksessaan: □ “Erikoinen muistikuva nousee siitä koulutakistakin: Heikki Wegeliuksen kuoltua myytiin hänen jäämistöään huutokaupalla kun-

nan virkailijoille rakennetun Palkkapeltonimisen talon pihassa. Pidin aivan pyhäinhäväästyksenä, kun näin, että meklarin yllä oli se rehtorin harmaa koulutakki. Menin paikalle nähdäkseni, mitä kaikkia hienoja esineitä siellä myydään. Kun viimeksi myytiin kirjoja, niin meklari heilutti kädessään ohuehkoa punakantista kirjaa, jolle ei enää tuntunut tarjoutua tulevan. Minä rohkaisin mieleni ja huusin olemattomilla taskurahoillani kirjan muistoksi rehtoristamme. Se oli Ilmari Kiannon Punainen viiva. Luettuani sen muistan ihmetelleeni, että miten tämä lähes aatelistoon kuuluvaksi kuvittelemani aristokraatti oli tullut sen hankkineeksi.

Nyt ymmärrän ehkä paremmin, että syvällisen sivistyksen omaaminen pohjaa ennakoasenteista vapaaseen tiedonhankintaan ja ainakin tässä tapauksessa myös monikulttuuriseen elämäkokemukseen.”

Wegelius oli varsin tuottoisa kirjoittaja ja laati tekstejä saksankielisiin ammattilehtiin lukuisia. Hän kirjoitteli myös tuohon aikaan suosittuja matkakirjeitä ja artikkeleita. Hän toimi myös oman alansa – siis kemian – menetelmien kehittäjänä.

Heikki Wegelius kuoli 11.3.1948. Hän oli Alajärven keskikoulun rehtorina kevääseen 1947 saakka. Hänen vaimonsa jäi vielä keskikouluun opettajaksi.

Mikä on Tibo-Trading?

Tibo-Trading on kirjakauppa, jonka juuret ulottuvat vuoteen 1958 saakka. Yhtiöllä on yhteydet yli 4000 kustantajaan. Yritys on toimittanut asiakkailleen yli 30 eri kielellä julkaistuja teoksia. Liikeidea on hankkia mikä tahansa kirja, mistä tahansa, millä kielellä tahansa – mikäli asiakas sen tarvitsee. Ruotsissa asuville asiakkaille yritys toimii nimellä Nordisk bokimport AB.

Kirjastot, koulut ja muut laitokset voivat tilata kirjoja myös sähköisesti. Yksityiset asiakkaat voivat tilata sähköpostitse, mm, susanne.borg (a) tibo.net.

Kirjakauppa toimittaa myös Åbo Akademin julkaisuja, mm väitöskirjoja.

Kirjakauppa Paraisilla on avoinna maanantai-perjantai 9.00 – 17.00 osoitteessa Teollisuuskatu 22, 21600 Parainen. Puhelin 02-454 -9200, faksi 02-454 9220

Lisää tietoa kotisivulla www.tibo.net

Vad är Tibo-Trading?

Tibo-Trading är en importbokhandel strävar till att förmedla vad kunden vill ha - oberoende av språk, land eller förlag. Tibo-Trading har etablerade kontakter med över 4000 förlag och har förmedlat böcker sedan 1958 till bibliotek, skolor och privatpersoner på mer än 30 språk. För kunder i Sverige är

firman namn Nordisk bokimport AB.

Institutioner och företag kan beställa böcker även elektroniskt. Privatpersoner kan sända beställning t.ex. per e-post susanne.borg (a) tibo.net.

Bokhandeln förmedlar också Åbo Akademis publikationer ss doktorsavhandlingar mm.

Bokhandeln i Pargas håller öppet måndag-fredag 9.00 - 17.00. Kontaktuppgifterna är tel 02-454 9200, per fax 02-454 9220 och adressen Industrigatan 22, 21600 Pargas. För information se www.tibo.net

IN MEMORIAM UNO WEGELIUS

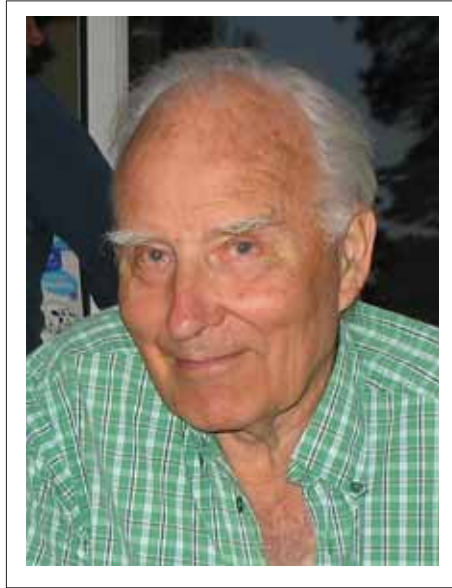
* 18.2.1930 Hattula
+ 22.4.2011 Åbo

Uno Edwin Wegelius, född på gården Pelkola i Hattula nära Tavastehus, avled natten mot långfredagen i Åbo.

I några minnesord i Åbo Underrättelser den 30 april kallades Uno Wegelius arbetsmässigt "en av den medicinska bild-diagnostikens giganter i Finland". I egenskap av radiolog vid Åbo Universitetssjukhus (TYKS) noterades att Uno, av kollegor kallad Emppu, var en av de första i vårt land som i slutet av 1950-talet utförde så kallad katetrisering på barn med hjärtfel. Han var på 1970-talet den första i Åbo att utföra ballongdilatation av kranskärlsförträngningar, utvidgning av förträngda kranskärl. Uno Wegelius utnämndes 1985 till chef för Åbo cyklotronprojekt, som efter framgångsrik lobbying, elva år senare vid hans pensionering hade vuxit till ett av Europas främsta centra för PET (Positronemis-sionstomografi). Denna teknik fick ett unikt upplägg i Åbo, och drar i dag till sig forskare från hela världen. Patienterna kommer från hela Finland.

Gigant eller inte som läkare, för mig och mina två bröder var Uno Wegelius en gigant så som bara en far kan vara när man är liten. Den pappa vi minns är den ibland stränge - men oftare spelevinken till pappa vars fot man fick åka snålskjuts på hemma i lägenheten på Kaskisgatan i Åbo. En pappa som skalade apelsin och gav bort skalet i form av en krona, en pappa som slängde vatten på oss och våra kusiner ur bastuskopan hemma på släktgården Pelkola i Hattula. Den pappa som åkte skidor med oss, som tyckte om långa, gemensamma hundpromenader, och lämnade en lång rad andra fina minnen. Till de allra bästa barndomsminnena hörde semesterveckorna ute i Åbolands och Ålands skärgård ombord på motorbåten Sysi, eller Susi, som hon kallades när motorn strejkade. Familjen älskade havet, framförallt var ju hela familjen tillsammans där, med mamma Anita (född Ingman i Åbo) och pappa Uno.

För pappa präglades de sista åren tyvärr av en långvarig, nedbrytande sjukdom som han kämpade mot med en otrolig frenesi, envishet, stor aktivitet och bitvis enorm livsglädje. In i det sista ville han hållas kvar i gemenskapen med sina sångarbörder i ÅSMA och Pargas kammarkör efter devisen "Livet är en fest" som han uttryckte sig på

sin sista sjukbädd.

Mi Maria Wegelius

Uno Edwin Wegelius kuoli pitkäperjantai yönä 2011 Turussa. Hän syntyi Pelkolan kartonassa Hattulassa Hämeenlinnan lähistöllä.

Åbo Underrättelser-lehden muistokirjoituksessa Uno Wegeliusta kutsuttiin "yhdeksi suomalaisen lääketieteellisen kuvadiagnostiikan jättiläisistä". Radiologikollega Emppu Turun yliopistollisesta keskussairaala (TYKS) totesi, että Uno oli yksi ensimmäisiä maassamme, joka 1950-luvun lopulla teki katetronnin lapselle, jolla oli sydänvika. Hän oli myös 1970-luvulla ensimmäinen, joka teki pallolaajenuksia sepelvaltimoputtille.

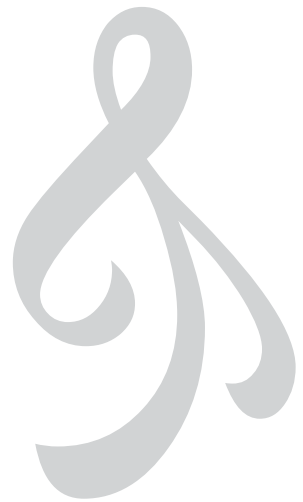
Uno Wegelius nimitettiin vuonna 1985 Turun syklotroniprojektin päälliköksi. Yksitoista vuotta myöhemmin, kun hän jäi eläkkeelle, oli yksikkö kasvanut, onnistuneen lobbauksen tuloksena, yhdeksi Euroopan johtaviasta PET -keskuksista (positroniemissiotomografia), johon tutkijat vielä tänäänkin tulevat tutustumaan eri puolilta maailmaa. Potilaita on ympäri Suomea.

Oli Uno sitten "jättiläinen" lääkäarina tai ei, niin minulle ja kahdelle veljelleni, Uno Wegelius, oli "jättiläinen", sellainen kuin vain isä voi olla, kun olimme lapsia. Isä, jonka me muistamme joskus ankarana, mutta useammin leikkisänä isänä, joka keinutti meitä jalallaan Turun kodissamme Kaskistenkadulla. Isä, joka kuori appelsiinin "kruunuksi". Isä, joka heitti vettä ämpärillä meidän ja serkkujen päälle suvun maatilalla Pelkolan Hattulassa. Isä, joka hiihti kanssamme. Isä, joka rakasti pitkiä, yhteisiä

kävelyretkiämme koiran kanssa. Niistä on säilynyt paljon hienoja muistoja. Parhaisiin lapsuuden muistoihin kuuluvat lomaviikot Turun ja Ahvenanmaan saaristoissa moottoriveneen kannella. Veneen nimi oli Sysi tai Susi - silloin kun sen moottori lakkoili. Perhe rakasti merta, ja ennen kaikkea sitä, että koko perhe oli koossa Anita-äidin (s. Ingman Turusta) ja isä Unon kanssa.

Isän viimeisiä vuosia varjosti valitettavasti pitkä, tuhoava sairaus, jota vastaan hän taisteli uskomattomalla tarmolla, sitkeydellä, aktiivisesti ja toisinaan valtavalla elämäni ilolla. Viimeiseen asti hän halusi pitää yhteyttä ÅSMA-kuorolaisten ja Paraisten kammarikuorolaisten kanssa tunnuslauseena "Elämä on juhla", kuten hän totesi vielä sairasvuoteellaan.

Mi Maria Wegelius

Upan sukuseura

Uppa sukuseuran tarkoitus on kartoittaa kaikki Jaakko Erkinpojan jälkeläiset. Wegeliuksia emme kuitenkaan ole kovinkaan paljon etsiskelleet, koska Wegeliuksilla on oma sukuseura ja omat tutkijansa. Kirjaamme kyllä mitä vastaan tulee, mutta esim. Ville Wegeliuksen sukukirjasta emme ole kopioineet lähelkään kaikkia tietoja omaan tiedostoomme.

Mikäli joskus julkaisemme sukukirjoja, niin se tulee tapahtumaan sukuhaaroittain eikä Wegeliuksista julkaista kuin Henrik Wegeliuksen tyttären Cristinan jälkeläiset, joita on löytynyt huomattava määrä lisää. Cristinan jälkeläisiä on tällä hetkellä 3195 ja puolisoita 1067. Selvitys on lähinnä 1900 luvun taitteeseen, joten tuohon määrään tulee huomattava lisä 1900- luvulta.

Sukukirjat ovat kyllä menettäneet merkitystään, koska nettiin voidaan laittaa tiedot aina 1900- luvun taitteeseen saakka ja sieltä jo jokainen löytää oman isovanhempansa. Sukukirjojen huono puoli on myös se, että vain yksi sukuhaara tulee esiin. Monet teettävätkin nykyään sukututkimuksen, josta löytyy kaikki mahdolliset esivanhemmat.

Etsintäurakkamme on valtava ja kaikkia ei koskaan löydetä, mutta mahdollisimman paljon kuitenkin.

Upan jälkeläiset ovat painottuneet Ilmajoen, Kurikan, Jalasjärven ja Kauhajoen seuduille.

Nurmossa, joka on Seinäjoen naapurissa, on paljon vähemmän Uppalaisia kuin voisi kuvitella, samoin Ylistarossa. Taivoitteemme onkin saada kaikki Upan sukuiset kerättyä 1900 luvun taitteeseen saakka.

Toiseksi tärkein toimintamuotomme on lehden teko ja siinä historian tutkiskelu, henkilötarinat, seuran toiminta yms. Lehden teko on työlästä mutta antoisaa. Taloudellisesti se on jokavuotinen ponnistus, koska lehden teko ja postitus kallistuu kallistumistaan. Kannatamme kuitenkin edelleen perinteistä painatusta sähköisen lehden sijasta. Toivoisimme myös Wegeliuksien juttuja lehtemme, sekä myös jäseneksi sukuseuraamme, vaikka vain sukulehden vuoksi, koska sukutarinathan kiinnostavat kaikkia.

Kotisivuamme hoitaa Marita Aho ja Marita onkin päivittänyt sivut hiljattain. Sivuille pääsee helposti vaikka googlettamalla Uppa. Hallituksemme kokoontuu vain noin kahdesti vuodessa, mutta hallitus pitää muuten tiiviisti yhteyttä kokoontumalla kerran viikossa kirjaston kellariin sukuja ja juttuja etsimään.

Olemme myös iloisia siitä, että Wegeliuksista on tulossa dna tutkimus.

Jaakko Erkinpoika Upan isälinjan tutkimus on otettu Arto Vainionpäästä, jonka isälinja menee Jaakko Erkinpoikaan Tuomas Jaakonpojan pojan Erkki Latva-Nikkolan kautta. Dna tutkimuksessa isälinjassa saattaa olla poikkeavaisuuksia, eli ihan täysosumaa ei ehkä saada. Dna:han saattaa tulla muutoksia mm. isän iän myötä. Meidänkin kohdalla Arto oli pahnun pohjimmainen kuten myös hänen isänsä. Äitilinjan dna:ssa tapahtuu harvemmin muutoksia.

Tähän mennessä lähimmät tulokset ovat menneet Lapuan Harriin ja Ylistaron Untamalaan, mutta yhteinen esi-isä ei ole tiedossa, tieto mennee rippikirjojen ulkopuolelle. Rippikirjojahan ryhdyttiin pitämään vasta vuoden 1675 paikkeilla ja nekin ovat hyvin epämääräisiä.

Mielenkiintoisintahan tuloksessamme oli tieto, että viikingeillä on sama I haplo. Ilmajoen suurpitäjän alueella on paljon I tuloksia, tarkemmin I1d eli vanhaa bothnia haploa. Koska tänne sitten on rantauduttu, ei ole tarkkaa tietoa, eikä myöskään viikinkiretkille osallistumisesta ole tietoa. Dna tutkimuksen tarkoitushan onkin lähinnä saada selville mistä tänne on tultu. Dna:sta meille tuleekin tulevaisuudessa paljon pohdittavaa ja mielenkiintoisia juttuja.

Hautakappeli vihittiin

Wegelius suvun hautakappeli siunattiin uudelleen käyttöön Hattulan uudella kirkolla 12.6.2010. Siunaamisen suoritti kappalainen Janne Varheenmaa ja paikalla oli tuulisesta ja viileähköstä säästä huolimatta noin 30 sukulaista. Hautakappeli on viehättävä, kaunis ja pelkistetty tiilirakennus kirkon mäellä, sen länsipuolella. Siunaustilaisuuden jälkeen siirryttiin kahvitilaisuuteen Pelkolan kartanoon, missä myös tehtiin muutamia urnapaikkavaroituksia kappelin lattian alla olevaan tilaan, joita on tällä hetkellä vielä vapaana lähes 30. Näiden lisäksi kappeliin voidaan kätkeä ainakin sadan vainajan tuhkat yhteisuurniin tai suoraan kappelin lattian alla olevaan hiekkaan.

Hattulan seurakunta laajensi kappelin käyttöoikeuden koskemaan koko Wegelius-sukua vuonna 2009. Hautakappeliin on mahdollisuus

uurnahaudata Wegeliukseen sukuun kuuluvia erillisellä sopimuksella, josta lähempiä tietoja saa sukuseuran hallitukselta tai Rita Wegeliukselta puh 044-0822637. 2000-luvulla kappelin lattian alle on laskettu toistaiseksi suvun 2 vainajan urnat.

Erityinen kiitos kappelin kuntoon saattamisessa kuuluu Pelkolan kartanon väelle, joka omalla toiminnallaan ja osittain omalla kustannuksellaan on saanut sen todella hienoon ja kauniiseen asuun.

Remontin yhteydessä uusittiin mm. lattia ja katto ja rakennuksen ulkoseinään asen-nettiin kiskot vainajien nimien kiinnittämiseen. Valoa hämärään kappeliin antaa valoaukko jota koristaa Ville Wegeliuksen tekemä lyijylasiteos

Oheisissa kuvissa juhlayleisöä, kappelin ulkoseinää kiertävä vainajien

nimistö, kahvitilaisuus Pelkolassa sekä Tuomas Wegelius laskemassa isänsä Ville W:n urnaa joulukuussa 2009.

Gravkapell välsignades

Släkten Wegelius gravkapell i Hattula välsignades på nytt i bruk den 12.6.2010. Kaplanen Janne Varheenmaa förrättade välsignelsen, bevittnad av ca 30 släktingar, i det blåsiga och svala försommarvädret. Kapellet är en förtjusande, vacker och enkel tegelbyggnad på kyrkbackens västra sida. Efter välsignelseakten flyttade sällskapet till Pelkola gård på kaffe. Där reserverades också några gravplatser. Det finns ännu cirka 30 lediga urneplatser under kapellets golv, därutöver finns det plats för över hundra släktingars aska i gemensamma urnor eller direkt i sanden.

Församlingen i Hattula utvidgade gravrätten till att gälla hela släkten Wegelius år 2009. Det är möjligt att begrava släktingar i kapellet genom särskild överenskommelse. Släktföreningens styrelse eller Rita Wegelius (tel:044-0822637) ger mera information. På 2000-talet har två urnor sänkts i sanden under kapellgolvet.

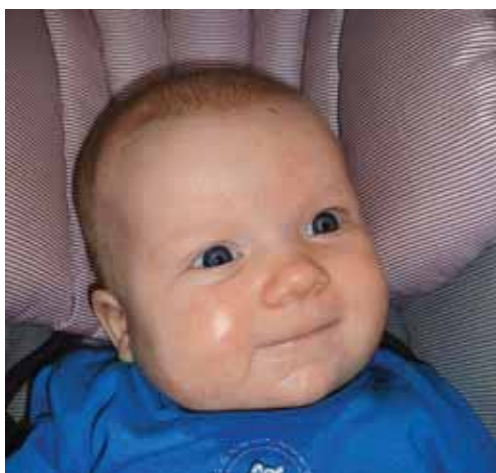
Vi tackar släkten på Pelkola Gård som genom eget arbete och delvis på egen bekostnad satt kapellet i verkligt fint och vackert skick. Under reparationen förnyades bland annat taket och golvet. Skenor för namnplaketter fästades på ytterväggen. I bakväggen gjordes öppning för att ge ljus i det skumma rummet. Fönstret dekoreras av ett blyglas-konstverk gjort av Ville Wegelius.

Bilderna intill: festpublik, namnplaketter på kapellets yttervägg, kaffestund på Pelkola samt Tuomas Wegelius som sänker ner sin faders Ville Wegelius urna i december 2009.

*Rasmus Uppala
Rakas esikoispoikamme (3230g, 50cm)
syntyi 8.2.2011 ja sai kasteessa
nimekseen Rasmus Viljami Uppala.
Onnelliset vanhemmat,
Eija & Juha Uppala*

*Alvin Oliver Korpela
Miika (taulu 36:27) ja Jenni Korpelan
poika Alvin Oliver syntyi 10.12.2010.
Alvinin isosisko on Tessa (synt. 2008) ja
perhe asuu Espoossa.*

*Lotta Wegeliuksen ja Ilkka Lampisen tyttäret
Tytöt vasemmalta lukien Sara (2009), Ebba (2006) ja Elsa (2004)
sekä hauva Lilltax Kina*

*Noel Lennart Uppala, syntynyt
17.7.2010. Vanhemmat Sonja Varjonen ja
Antti Uppala (taulu 36:25)*

*Leena Lahti 80-vuotta
Leena Lahden (os. Uppala, ent. Wegelius) 80 -vuotispäiviä vietettiin
lähisuvun kesken heinä-elokuun vaihteessa 2010 Vanajanlinnassa.
Kuvassa päiväsankari sisarustensa ympäröimänä. Vasemmalta
nuorimmasta vanhimpaan: Sakari Uppala, Lea Korpela, Liisa
Uppala, Kiti Blomfelt, Juhani Uppala, Martti Uppala, päiväsankari
ja Tauno Uppala.*

Sukuseuran hallitus 2009-11

Matti Sippola, puheenjohtaja
Vanha Yrntimaantie 22 F 33
00730 Helsinki
matti.sippola@fastems.com
0500 605 816

Kristiina Laurila, sihteeri
Kaakkurikuja 4B7
00200 Helsinki
kristiina.laurila@welho.com
050 5577 780

Lotta Wegelius,
taloudenhoitaja
Siggbölestråket 29
07280 Illby
lotta.wegelius@fimnet.fi
040 507 9708

Hellevi Arjava
Tehtaankatu 7 B 9
00140 Helsinki
hellevi.arjava@welho.com
(09) 659 226 ; 040 7419 188

Gunilla Jansson
Stenhuggaregatan 4 C 68
20700 Åbo
gunilla.jansson@novia.fi
(02) 432 3132; 040 413 9194

Tellervo Leinonen
Kaivoskuja 7
02730 ESPOO
tmi.leinonen@kolumbus.fi

Raimo Rantanen
Villentie 14
39160 Julkujärvi
raimo.rantanen6@luukku.com
044 561 5790

Satu-Elina Tuunanen
Sankaritie 7 A 4
00320 Helsinki.
satu-elina.korpela@welho.com
040 588 1962

Juhani Uppala
Nuijatie 11 C 32
01650 Vantaa
juhani.uppala@welho.com
040 548 7380

Patrik Wegelius
Tiirasaarentie 5 B 10
00200 Helsinki
patrik.wegelius@several.fi
040 501 9137

Petri Wegelius
Rajatie 29.b
02130 Vantaa
petri.wegelius@neapo.com
(09) 755 5772 ; 0400 455 720

Mikäli vastaanottajaa ei tavoiteta, **palautus / returneras / retour:**
Lotta Wegelius, Siggbölestråket 29, 07280 Illby

Wegelius-suvun yhteinen sähköpostiosoite: suku.wegelius@netti.fi

Jäsenmaksut 2010 [Tilinumero: Sampo 800 022 - 556 4635]
Sukuseuran jäsenmaksut ovat viime vuosina pysyneet samoina, niin nytkin:
Henkilöjäsen maksaa 17 € ja perhe 25 € (samaa ruokakuntaan kuuluvat).
Seuran toiminta on edelleen riippuvainen jäsen- ja kannatusmaksuista, joten seuran hallitus toivoo jäsenien hoitavan asian mahdollisimman pian.
Tulevan lehden välissä on tilisiirtolomake, mutta muutkin maksutavat käyvät, kunhan **seuran jäsenen nimi ja osoite mainitaan** (jos maksaja on joku muu).

Medlemsavgiften 2010 [Kontonummer: Sampo 800 022 - 556 4635]
Släktföreningens medlemsavgift är densamma som år 2008:
Enskild medlem 17 € och familj 25 € (gäller personer i samma hushåll).
Eftersom föreningens verksamhet är helt beroende av influerna medlems- och understödsavgifter, så vill vi uppmana er att även i fortsättningen betala era medlemsavgifter så fort ni får inbetalningsavin. Understödsavgift kan därutöver betalas efter behag och plånbok. Kom ihåg att vid inbetalningen anteckna **medlems namn och adress** (om inbetalaren är någon annan).

Myynnissä edelleen:

Solmiopidike (hopeaa) 20 €
Pöytästandaari 25 €

Försäljes fortfarande:

Kravatthållare (silver) 20 €
Bordstandar 25 €

Sukukirja 30 €
- Täydennysosa ja sukupuu 10 €/kpl

Släktbok 30 €
- Tillägg och stamträd 10 €/st.

Koko sarja NYT VAIN 40 €

Alla tre NU ENDAST 40 €

- Maalahden tohtorin tyttären suku

Infobladet/lösnummer 2 €

(toim. Hellevi Arjava 2008) 17 €

Infobladet/årgång 4 €

Tiedotuslehti/irtonumero 2 €

Tiedotuslehti/vuosikerta 4 €

Sukukirjojen myynti, släktböckernas försäljning:

- Oy Tibo-Trading Ab (www.tibo.net), Teollisuuskatu 22, 21600 Parainen, Länsi-Turunmaa. Kauppa avoinna ma-pe klo 9 - 17. Puh: (02) 454 9200

- Hellevi Arjava (Wegelius - Maalahden tohtorin tyttären suku), Puh: 040 741 9188 tai hellevi.arjava@welho.com

- Lauri Keskinen (Gabriel Wegeliuksen lasten jälkeläiset), Puh: 050 516 4086 tai lauri.keskinen@elisanet.fi

Pöytästandaarit ja solmiopidikkeet: Juhani Uppala

Osoitemuutokset: suku.wegelius@netti.fi